Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

Székely viccek

Editura Kedvenc Kiadó
Székelyudvarhely 2016
ISBN: 978-606-8638-16-4

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

E mű részleteinek vagy teljes egészének közlése bármilyen médiában a kiadó írásbeli engedélye nélkül tilos és bűncselekmény a hatályban levő törvények szerint.

Reproducerea parțilă sau integrală a ediției fără acordul editurii este interzisă și va fi pedepsită conform legilor în vigoare.

Megrendelhető:
0744-505331
0744-611095
E-mail: kedvenckiado2012@gmail.com

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
Székely viccek. - Odorheiu Secuiesc : Kedvenc Kiado, 2016
ISBN 978-606-8638-16-4

821.511.141-36

Vándordiákot felveszi egy székely öreg a lovaskocsira. Mennek a falu felé a kanyargós úton. Egy kis idő múlva az öreg a lovak közé csap és száguldanak lefelé. Éles kanyar jön, a diák kapaszkodik és könyörög:
- Lassítson, mert itt halunk meg!
Erre az öreg:
- Már több mint negyven éve járok erre, de ezt a kanyart még mindig sikerült bevennem!
Majdnem lesodródnak az útról de sikerül a manőver. Az öreg még jobban hajtja a lovakat. Újabb kanyar, diák könyörög:
- Lassítson, mert itt halunk meg!
Erre az öreg:
- Már több mint negyven éve járok erre, de ezt a kanyart még mindig sikerült bevennem!
Ismét sikerül, az öreg még gyorsabban hajt és jön a következő kanyar. A diák nem szól semmit, az öreg biztosan tudja mit csinál. A kanyarnál kisodródik és felborul a kocsi, az emberek elrepülnek. Miután a por elült, az öreg földhoz vágja a kalapját és megtapossa:
- Már több mint negyven éve járok erre, de ezt a kanyart még sosem sikerült bevennem!

Az öreg székely a lakodalomban kimegy vizelni. Mellette ott könnyít magán a fiatal

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

plébános is, aki az új párt összeadta. Az öreg átnéz, majd odaszól:
- Plebános úr, nem cserélünk szerszámot?
- Miért, Jóska bátyám? - kérdi a pap.
- Hát csak azért, mert maga az enyémmel még tudna misézni

A falusi diák a városból hazatérve találkozott János bácsival. Huncutul érdeklodött:
- János bácsi, megy még?
- Megy még, fiam, de ritkán.
- Hányszor?
- Egyszer.
- Hetente?
-Dehogy hetente! Évente! Úgy nyaranta!
Osz táján megint találkoztak a hegyen. A diáknak eszébe jutott:
- János bátyám, az idén nyáron volt?
- Hát volt az idén nyár?

Egy szekéren együtt indul a korondi vásárba Márton és Elek. Útközben megállnak pihenni, meg a lovakat etetni.
- Jössz addig a kocsmába, inni egy kis pálinkát? - kérdi Márton.
- Inni, vásár előtt? Mire igyak?
- Bolond vagy te - feleli a komája. - Csakis vasár előtt érdemes inni, mert ha jó vásárt

csinálsz, arra szabad inni, ha pedig, ne adj Isten, rossz vásár lesz, hát legalább ittam.

- Adjisten!
- Magának és!
- De szép botja van kiednek!
- Van biz a!
- Ki faragta?
- Hát ki..?
- Nekem csinálna?
- Miért ne?
- Oszt mennyit kérne érte?
- Ezer lejt.
- És ha kettőt kérnék?
- Hát kétezret.
- És ha mondjuk kétezret rendelnék?
- Akkor ezerötszáz lejt.
- Az meg, hogy lehet?
- Csak úgy, hogy kettohöz még találok az erdőn, de kétezerhez már magamnak is vásárolnom kéne.

Lóra alkuszik a székely a korondi vásáron.
- Szép, szép ez a ló, de vajon jó futó-é?
- Ez? Ez olyan futó, hogy tíz kilométerig meg sem áll.
- Akkor biz nem vehetem meg.
- Miért?

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

- Mert én csak hat kilométerre lakom. Négyet mindig gyalogoljak vissza?

Tehenet vesz a góbé a vásáron. Örömmel viszi haza, örül az asszony is, de csak néhány napig. Akkor aztán azt mondja:
- Magát aztán jól megcsalták ezzel a fejőstehénnel! Mert ez nem ád tejet!
Mire a gazda:
- Adna az jó szívvel, de nincs neki...

Bement a falusi kereskedő a városba áruért. A nagykereskedő kérkedve mondta:
- Nálam mindent megkap, amire szüksége lehet... Nincs, ami nincs...
Nem tetszett a boltosnak a kérkedés, elhatározta, hogy megtréfálja a nagykereskedőt. Körülnézett a raktárban, majd megkérdezte:
- Hát borsika ostornyél van-é? Kéne vagy két tucat, mert faluhelyt nagyon keresik.
- Hogy micsoda?
- Hát borsika ostornyél.
- Az csakugyan nincs - mondta a városi megszégyenülten.
- Pedig keresik, mert nem törik könnyen. Ha egyszer eljön hozzánk, majd meglátja, hogy

bár az én boltom nagyon kicsi, abban mindent lehet kapni, amire szükség lehet.
A nagykereskedő meg is látogatja a falusi boltost, hogy visszaadja a megszégyenítést.
- Kérhetek olyat, amit biztosan nem tud adni?
- Nyugodtan, mert e kis boltban olyan nincs, hogy nincs.
- Hát akkor adjon nekem olyan fehérnépet, akinek felül van az, ami a kötés alatt szokott lenni. Na ugye, hogy ezzel nem tud kend szolgálni!
A boltos hunyorít egyet, majd azt mondja:
- Maga, barátom, igencsak téved. - s azzal hátraszól a feleségének. - Marcella, állj tótágast a vendégünk előtt, hadd lássa, hogy minket nem tud zavarba hozni.

Vásár előtt fogadkozik az öreg székely kupec:
- Ha megsegít az Isten, és lesz ezer forint hasznom, a felét a templomnak adom!
A nap végére ötszáz forint haszna van.
- Milyen jól elrendelte a Jóisten! ühálálkodik az öreg. - A maga részét már meg is tartotta.

Megszólítják Áront a csíki vásárban:
- A magáé ez a borjú?